

In Europa is de competitie om bioafval erg gestegen. Vergisters moeten nu zelfs betalen om de reststromen in handen te krijgen.

BIOGASSECTOR LUIDT DE ALARMBEL

De Vlaamse biogassector zit in slechte papieren en dat heeft veel, zo niet alles, te maken met de wispelturigheid van de Vlaamse ondersteuningsregeling voor hernieuwbare energie. Sinds de hervorming van de Vlaamse regeling van groenestroomcertificaten kwam er in Vlaanderen geen enkele grote biomassa-installatie meer bij en zoals het zich nu aandient, komt daar ook niet meteen verandering in.

GROENE ENERGIE

Bart Vleeschouwers, stafmedewerker Biomassa

Wat is er aan de hand?

Een aantal jaren geleden stippelde Vlaanderen een beleid uit om de productie van groene stroom te stimuleren en riep daarvoor het systeem van de groenestroomcertificaten in het leven. Dat systeem sloeg snel aan en er werd massaal geïnvesteerd in installaties voor hernieuwbare energie. Maar – zoals wel meer gebeurt – de overheid vergat ook hier kort op de bal te spelen, de ontwikkelingen in de sector in de gaten te houden en de regels regelmatig aan te passen aan de veranderende omstandigheden. Het gevolg is sinds vorig jaar bekend: veel te veel en veel te dure certificaten voor zonne-energie, veel meer hernieuwbare stroom dan men had ingeschat en een overschot aan groenestroomcertificaten die niemand nodig had. Daarop volgde een portie paniekvoetbal en een herziening van de wetgeving, die voor zonne-energie en voor biomassa rampzalig blijkt te zijn. Door de hervorming van het systeem komen er niet alleen geen nieuwe installaties bij, maar ook de bestaande installaties komen in de problemen.

Een nieuwe ondersteuningsregeling

De oorspronkelijke regeling beperkte de steun voor biomassa niet in de tijd en er was een hogere tegemoetkoming per geproduceerde kilowattuur (kWh) dan nu. Bestaande installaties verliezen in de huidige regeling na tien jaar hun ondersteuning (met enkele uitzonderingen, weliswaar) en voor nieuwe installaties wordt de steun

beperkt tot de helft van wat nodig is om uit de kosten te geraken. De toekenning van de groenestroomcertificaten wordt moeilijker en er wordt een maximumsteun vastgesteld – ongeacht de kostprijs van de technologie. Voor biomassa wordt dat waarschijnlijk nefast. Nochtans beweert Vlaanderen dat we tegen 2020 de helft van onze hernieuwbare energie uit biomassa zullen halen. Begrijp wie kan!

Ook in de zonnesector was de ingreep zo drastisch dat er dit jaar nog amper zonne-installaties zijn bijgekomen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

Inputmateriaal voor de vergister is vaak restproduct uit de voedingsnijverheid dat zo een nieuw leven krijgt.

DOOR DE VERMINDERDE STEUN EN DE TOEGENOMEN COMPETITIE ZIT DE BIOGASSECTOR IN DE PROBLEMEN.

Door de inbreng van de hernieuwbare energie is onze stroomprijs effectief goedkoper geworden. De distributieprijs, daarentegen, is geweldig gestegen door allerhande heffingen – onder andere ook voor de groenestroomcertificaten. Maar niet alleen daardoor, want de elektriciteitsprijs is altijd al een melkkoe geweest voor de overheid, die allerlei heffingen en taksen die niets met energie te maken hebben in de elektriciteitsprijs verrekende. Aan die anomalie heeft de hervorming trouwens niets veranderd. De burger voelt van de goedkopere elektriciteit niets in zijn portemonnee, terwijl de distributienetbeheerders hun winsten verhogen. Het gaat zelfs zo ver dat producenten van hernieuwbare energie nu een bijdrage moeten betalen om stroom op het net te mogen zetten ...

Biogas heeft het dubbel moeilijk

In Vlaanderen zijn er zo'n 45 grote biogasinstallaties, naast enkele tientallen kleine vergisters. Deze installaties werden opgezet in een periode dat de ondersteuning op een ernstig niveau zat. Tot voor enkele jaren was het gebruikelijk dat de vergister een vergoeding kreeg om bepaalde reststromen uit de (voedings)nijverheid af te nemen, de zogenaamde *gate fee* (toegangstarief), maar vandaag is er competitie om deze stoffen te kunnen binnenhalen. Doordat deze reststromen interessante grondstoffen zijn voor de biogasproductie, moet er nu voor betaald worden. Heel wat interessante materialen verdwijnen trouwens naar het buitenland, omdat er zich een drukke handel heeft ontwikkeld in biomassa. De hoeveelheden bioafval die op de Europese wegen worden rondgereden, zijn indrukwekkend. Wie in zijn businessplan geen rekening heeft gehouden met een dergelijke ontwikkeling, komt in de problemen. Als de Vlaamse overheid dan om de haverklap de reglementering bijstuurt, wordt het voor de ondernemers in deze nog jonge sector helemaal hachelijk. ■

Persconferentie Febiga

Op 26 juni trok Febiga, de kersverse federatie van Belgische biogasinstallaties, tijdens een persconferentie stevig aan de alarmbel. Als de Vlaamse overheid niet dringend iets doet aan de huidige regelgeving, komen de 45 biomas-savergisters zwaar in de problemen en staan er meer dan 450 rechtstreekse en nog veel meer onrechtstreekse banen op de tocht. Concreet vraagt Febiga een stabiel energiebeleid, een vaste minimumsteun per geproduceerde megawattuur en een ondersteuningsperiode van 20 jaar. Op die basis kunnen de vergisters hun rol blijven spelen in het behalen van de Vlaamse doelstellingen voor hernieuwbare energie. De vergisters zijn trouwens op de goede weg om een substantiële bijdrage te leveren aan het halen van de doelstellingen. De bestaande installaties leveren nu al 400 gigawattuur groene stroom per jaar. Dat is het verbruik van 120.000 Vlaamse gezinnen. Ze verminderen de CO₂-uitstoot met 635.000 ton, wat overeenkomt met de uitstoot van 230.000 personenwagens. Daarenboven verwerken ze 1.200.000 ton reststromen uit de industrie. Er zijn weinig sectoren die een dergelijk palmares kunnen voorleggen op zo'n korte tijd.